

בדמות השכינה, ועל אותה נשמה נאמר אך בצלם יתהלך איש, שהרי בזמן שמסתלקת הנשמה מן האדם, אינו יכול להתנענע. אמר לו: ברוך בני לעתיק הימים, ובני, כל מי שפוגם בדמות הזו כאלו ממעט את הדמות, והשכינה לא שורה שם. ובאותו הזמן שולטים עליו כל המקטרגים מהצד של אותו הפגם, וסוד הדבר - על פי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה, הרעות מצאוני בגין דאסתלק שכינתא מני שסתלקה השכינה ממני שהיא אלהי.

תקון ששים ושלשה

בראשית ברא אלהים, מה זה אלהים? מי אלה, ועל זה מי נאמר, מי הגיד לך כי עירם אתה וגומר, אשר צויתך. אותה שנאמר בה אשר קדשנו במצוותיו, ואותה שנאמר בה אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים, שהיא רשות הרבים, אשת זנונים. מה זה רשעים? זה סמא"ל ונחש, אותה שאמר עליה פרעה מי יהוה אשר אשמע בקולו, אשר שנאמר בו אשר הוצאתיך מצרים, מ"י ודאי, שהיא תשובה, הרפואה לכל החלאים והמכרות. זהו שפתוב מ"י ירפא לך, ועליה נאמר ושב ורפא לו, רפאות תהי לשרך. אשרי הוא מי ששב לבעלה שלה, היא סוד התשובה, שיחזיר וישיב אותה דרגה שהרחיק אותה ממקומה, שיחזיר אותה למקומה ויקרב אותה לשם. באותו זמן ששכינה מרחקת מבעלה, נאמר באדם והיו חייך תלואים לך מנגד, חייך נקראת, זהו שפתוב ויפח באפיו נשמת חיים, קרוב יהוה לכל קוראיו וכו'?

נשמתא אתמר אך בצלם יתהלך איש, דהא בזמנא דאסתליק מבר נש נשמתא לא יכיל לאתנענעא. אמר ליה, בריך ברי לעתיק יומין, וברי כל מאן דפגים האי דיוקנא, כאלו ממעט את הדמות, ושכינתא לא שריא תמן, ובההוא זמנא שלטין עליה כל מקטרגין מסטרא דההוא פגימו, ורזא דמלה (דברים לא יז) על פי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה, הרעות מצאוני בגין דאסתלק שכינתא מני דאיהי אלהי.

תקונא שתין ותלת

בראשית ברא אלהים, מאי אלהים מי אלה, ועל האי מי אתמר (בראשית ג יא) מי הגיד לך פי עירום אתה וגומר, אשר צויתך (שם). ההיא דאתמר בה אשר קדשנו במצוותיו, וההיא דאתמר בה (תהלים א א) אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים, דהיא רשות הרבים אשת זנונים, מאי רשעים דא סמא"ל ונחש, ההיא דאמר עליה פרעה (שמות ה ב) מי יהוה אשר אשמע בקולו, אשר דאתמר ביה (שם ב ב) אשר הוצאתיך מארץ מצרים, מי ודאי, דאיהי תיובתא, אסוותא לכל מרעין ומכתשין, הדא הוא דכתיב (איכה ב י) מי ירפא לך, ועלה אתמר (ישעיה ו י) ושב ורפא לו, רפאות תהי לשרך (משלי ג ח), זכאה איהו מאן דתב לגבי בעלה דידה איהו רזא דתיובתא, דיחזיר ויתוב ההוא דרגא דרחיק ליה מאתריה, דיחזיר לה לאתרה ויקרב לה תמן, בההוא זמנא דשכינתא מרחקא מבעלה, אתמר בבר נש (דברים כח ב) והיו חייך תלואים לך מנגד, חייך אתקריאת, הדא הוא דכתיב (בראשית ב ז) ויפח באפיו נשמת חיים, אשרי הוא מי שמקרב אותה לבעלה. מה זה (ומד)

שְׁמֵי שְׁקוּרָא לֹו בְּשֶׁקֶר, רְחוּק הוּא מְנַנּוּ.

אַמְת, א' בְּרֵאשׁ הָאֲלֶף בֵּית, מ' בְּאֲמָצֵעַ, ת' בְּסוּפֹו. (ד' אותיות) הַעֲשׂוֹר שְׁלוֹ יו"ד ה"א וּא"ו ה"א אַמְת, שֶׁהוּא עֲשׂוֹר שֶׁל אַרְבַּע מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים וְאַחַד, הָרִי הַסּוּד שֶׁל חֲמֹשֶׁה וְאַרְבָּעִים מ"ה. בְּזִמְנָן שִׁישְׂרָאֵל מְשַׁקְרִים בְּתוֹרַת אַמְת בְּשִׁבּוּעָה שֶׁל שֶׁקֶר, נֹאמֵר בּוֹ וּתְשַׁלְּף אַמְת אַרְצָה. מַה זֶה אַרְצָה? זֶה הַשְּׂכִינָה, וּבְזִמְנָן שִׁישְׂרָאֵל מְקִימִים תּוֹרַת אַמְת בְּשִׁבּוּעַת אַמְת, נֹאמֵר בּוֹ אַמְת מֵאֲרֶץ תְּצַמַח, וּבְגִלוֹת נֹאמֵר וְתִהִי הָאֲמַת נְעֻדְרַת, וְהַשֶּׁקֶר שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם, (וּבְזִמְנָן שִׁמְחָקוּן הָאֲמַת וּמִתְעַלָּה לְמִקּוּמוֹ, נִמְחָה הַשֶּׁקֶר מִן הָעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכֵתוּב שִׁפְת אַמְת תְּכוּן לַעֲד, כּוֹנֵנַת לֹא כְּתוּב, אֲלֵא תְכוּן לַעֲד (אַמְת). וְעַד אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן שֶׁקֶר, מַה זֶה אַמְת? הַעֲמוּד הָאֲמָצֵעַ, שְׂכִינָתוֹ - תּוֹרַת אַמְת הִיִּתָה בְּפִיהוּ), וּמִי הַשֶּׁקֶר? זֶה סְמַא"ל, בְּזִמְנָן שְׁשׁוֹלֵט הָאֲמַת, עוֹבֵר הַשֶּׁקֶר מִן הָעוֹלָם.

אַמְת הוּא בְּסוּפֵי הַתְּכוּת שֶׁל בְּרֵיא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת, בְּרֵיא אֱלֹהִים אֵת, בּוֹ בְּרֵא אֵת הָעוֹלָם, וְעֲלִיו נִקְרָא וְעוֹמֵד כָּל הָעוֹלָם, וְכָל מִי שֶׁנִּשְׁבַּע בְּשֶׁקֶר, כָּאֵלוֹ וְתְשַׁלְּף אַמְת אַרְצָה, וְהַשֶּׁקֶר שׁוֹלֵט כְּכֹיכּוֹל בְּמִקּוּם (גֵּרֵשׁ מִמִּקּוּם) שְׁלוֹ, שֶׁהוּא יְרוּשָׁלַיִם, וְזֶה גֵרֵם שֶׁנִּחְרַב הַבַּיִת וְחִזְרוּ הָעוֹלָם לְתַהוֹ וּבָהוּ. שֶׁפָּךְ פְּרֻשׁוֹהוּ, חֲרַב בֵּית רֵאשׁוֹן - וְהָאֲרֶץ הִיִּתָה תַהוּ, חֲרַב בֵּית שְׁנִי - וְחֻשְׁף עַל פְּנֵי תַהוּם, שְׁאֲמַת נוֹשָׂא עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וּבְזִמְנָן שֶׁנִּעֲשֶׂה שֶׁקֶר יִתְהַרַס הַבְּנִין. בְּאוֹתוֹ זְמַן נֹאמֵר בְּשְׂכִינָה, נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם,

זְכָאָה אִיהוּ מָאן דְקָרִיב לָהּ לְגַבֵּי בַעֲלָהּ, מֵאִי (ג"א וּמְיָד) קָרוֹב יְהו"ה לְכָל קוֹרְאָיו וְכו' (תְהִלִּים קַמָּה י"ח), דְמָאן דְקָרָא לִיהּ בְּשֶׁקֶרָא רְחוּק הוּא מְנִיָּה.

אַמְת א' בְּרֵישָׁא דְאֲלָפָא בֵּיתָא, מ' בְּאֲמָצֵעִיתָא, ת' בְּסוּפִיָּה, (ג"א ד' אַתּוּן) עֲשׂוּרָא דִילִיהּ יו"ד ה"א וּא"ו ה"א אַמְת, דְאִיהוּ עִישׂוֹר דְאַרְבַּע מֵאָה וְאַרְבָּעִין וְחַד, הָא רְזָא דְחֲמִשָּׁא וְאַרְבָּעִין מ"ה, בְּזִמְנָא דִישְׂרָאֵל מְשַׁקְרִין בְּתוֹרַת אַמְת, בְּאוּמָאָה דְשֶׁקֶרָא, אַתְמֵר בֵּיהּ (דְנִיאל ח י"ב) וְתְשַׁלְּף אַמְת אַרְצָה, מֵאִי אַרְצָה דָּא שְׂכִינְתָא, וּבְזִמְנָא דִישְׂרָאֵל מְקִימִין תּוֹרַת אַמְת בְּאוּמָאָה דְקִשׁוּט, אַתְמֵר בֵּיהּ (תְהִלִּים פֶּה י"ב) אַמְת מֵאֲרֶץ תְּצַמַח, וּבְגִלוֹתָא אַתְמֵר (ישעיה נט טו) (דף צה ע"א). וְתִהִי הָאֲמַת נְעֻדְרַת, וְשֶׁקֶרָא שְׁלֵטָא בְּעֵלְמָא, (וּבְזִמְנָא דְאַתְתְּקוּן אַמְת וְאַסְתַּלַּק לְאַתְרֵיהּ אַתְמַחֵי שֶׁקֶרָא מְעֵלְמָא, הָדָא הוּא דְכְּתוּב (מְשִׁלֵי י"ב יט) שִׁפְת אַמְת תְּכוּן לַעֲד, כּוֹנֵנַת לֹא כְּתוּב אֲלֵא תְכוּן לַעֲד (אַמְת), וְעַד אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן שֶׁקֶר (ש"ס), מֵאִי אַמְת עֲמוּדָא דְאֲמָצֵעִיתָא, שְׂכִינְתָא דִילִיהּ תּוֹרַת אַמְת, הִיִּתָה בְּפִיהוּ (מְלַאכֵי ב' ו'), וּמָאן שֶׁקֶר דָּא סְמַא"ל, בְּזִמְנָא דְאַמְת שְׁלֵטָא אַתְעֵבֵר שֶׁקֶרָא מְעֵלְמָא.

אַמְת אִיהוּ בְּסוּף תִּיבִין, וְאִינוּן בְּרֵיא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת, בְּרֵיא אֱלֹהִים אֵת, בֵּיהּ בְּרֵיא עֲלְמָא, וְעֲלִיהּ אַתְקֵרִי וְקִיִּימָא כָּל עֲלְמָא, וְכָל מָאן דְאוּמִי בְּשֶׁקֶרָא כָּאֵלוֹ וְתְשַׁלְּף אַמְת אַרְצָה, וְשֶׁקֶרָא שְׁלֵטָא כְּכֹיכּוֹל בְּאַתֵּר (ג"א אַתְרֵךְ מֵאַתֵּר) דִילִיהּ דְאִיהוּ יְרוּשָׁלַם, וְדָא גֵרִים דְאַתְחַרְב בֵּיתָא, וְאַתְחַזֵּר עֲלְמָא לְתַהוֹ וּבָהוּ, דְהִכִּי אוּקְמוּהוּ חֲרַב בֵּית רֵאשׁוֹן וְהָאֲרֶץ הִיִּתָה תַהוּ, חֲרַב בֵּית שְׁנִי וְחֻשְׁף עַל פְּנֵי תַהוּם, דְאַמְת

הוּא סְבִיל עֲלֵאִין וְתַתְּאִין, וּבְזִמְנָא דְאַתְעֵבִיד שֶׁקֶרָא יִתְהַרַס הַבְּנִין, בְּהֵהוּא זְמַנָּא אַתְמֵר בְּשְׂכִינְתָא (עֲמוּס ה' ב') נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם, הָדָא הוּא